

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОБЛІКУ

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується застосуванням новітніх інформаційних технологій та комп'ютерної техніки для обробки інформації. У першу чергу це стосується суб'єктів господарювання, позаяк застосування сучасних інформаційних технологій сприяє своєчасності, достовірності та повноті одержання необхідної інформації для прийняття виважених управлінських рішень.

У країнах Європейського союзу за допомогою інформаційних технологій забезпечується зростання внутрішнього валового продукту до 40 %, а також акумулюється до 20 % всіх інвестицій.

Розвиток інформаційних технологій суттєво вплинув та дав поштовх до революційних змін, зокрема, в бухгалтерському обліку. Звичайну структуру управління замінили інформаційні системи. Чітко налагоджена система обліку забезпечує управлінські потреби необхідною та достовірною інформацією. Крім того, бухгалтерський облік підприємства будь-якої форми власності є основною інформаційною базою глибокого аналізу господарської діяльності, контролю та обґрунтування відповідних управлінських рішень щодо фінансово-господарської діяльності [1].

Основною перспективою впровадження технологій бухгалтерського обліку є: автоматизація обліку відповідно до вимог чинного законодавства та облікової політики; отримання достовірної інформації; керування господарськими процесами; створення системи оперативної звітності. Також, від запровадження автоматизованої системи бухгалтерського обліку можуть бути передбачені такі вигоди як: своєчасне прийняття управлінських рішень, підвищення продуктивності праці працівників бухгалтерії, ефективне управління кадрами, доцільний контроль за заборгованістю, підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання, можливість паралельного ведення обліку в декількох стандартах [2].

Автоматизація стандартних операцій у процесі впровадження інформаційних систем і технологій на підприємстві заощаджує час, вивільняє працівників від рутинної ручної роботи, запобігає виникненню помилок в обліку та звітності, дає можливість більш точно оцінити фінансовий стан та перспективні напрями розвитку.

Важливу роль для сучасного економічного розвитку вітчизняних підприємств відіграє інтеграція у світову економіку. Тому, автоматизація бухгалтерського обліку – це вимога часу, а також важливий аспект переходу бізнесу на МСФЗ (Міжнародні стандарти фінансової звітності), що сприяє залученню іноземних інвестицій та виходу на міжнародні ринки.

Автоматизовані системи дають змогу за одноразового внесення первинних даних розрахувати в невеликі терміни безліч показників і подати їх у різних формах звітності. Тому, перспективи впровадження автоматизованих інформаційних систем бухгалтерського обліку невід’ємно пов’язані з переходом на міжнародні стандарти [3].

Маємо констатувати, що автоматизація бухгалтерського обліку на вітчизняних підприємствах залишається актуальною та, подекуди, складною проблемою. Серед основних причин: значні витрати на програмне забезпечення та наявність кваліфікованих фахівців, що володіють необхідними знаннями для ведення бухгалтерського обліку за допомогою комп’ютерних програм. Щодо аспекту підготовки фахівців, то ця місія покладається на заклади освіти, які повинні готувати сучасних спеціалістів нового рівня, здатних до ефективної трудової діяльності в умовах активного впровадження новітніх технологій.

Доцільно зазначити, що впровадження автоматизованих систем вносять істотні зміни в організацію бухгалтерського обліку на підприємстві, а саме в первинне документування і документообіг, групування і накопичення облікових даних та їх використання в оперативному та стратегічному управлінні. Також, суттєво змінюється організація і зміст роботи облікових працівників. Застосування комп’ютерної техніки суттєво зменшує кількість ручних операцій пов’язаних з обробкою документів, заповнення облікових реєстрів та звітності. Праця бухгалтера спрямовується на удосконалення обліку і стає більш творчою.

Автоматизація бухгалтерського обліку пройшла значний шлях становлення та розвитку. Сучасний ринок інформаційних технологій пропонує велику кількість вітчизняних та іноземних програмних продуктів для ведення бухгалтерського обліку в залежності від розмірів підприємства, особливостей їх організації та господарювання.

Отже, впровадження і застосування комп'ютерних програмних продуктів для ведення бухгалтерського обліку господарської діяльності є викликом часу, необхідною умовою інтеграції вітчизняних підприємств у світову економіку та забезпечують точність і оперативність надання інформації для прийняття управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Кучеркова С.О. Використання інформаційних технологій для просування малого бізнесу. *Бухгалтерський облік та фінанси*. 2017. № 1 (75). С. 161-167.
2. Куцик П. О. Концептуальні підходи до розгляду інформаційних систем обліку в корпоративному управлінні. *Облік і фінанси*. 2013. № 4(62). С. 52-59.
3. Юрчук Н.П. Інформаційні системи в управлінні діяльністю підприємства. *Агросвіт*. 2015. №19. С.53-58.

Заяць Н.В.

Рудник В.І., викладачка-методистка, викладачка спеціальних економічних дисциплін

МІСЦЕВІ ПРОДАТКИ ЯК ДОДАТКОВЕ ДЖЕРЕЛО НАПОВНЕННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ТА РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Ефективне функціонування місцевих громад, які здатні вирішувати питання власного розвитку, зумовлено демократичним розвитком країни та потребує відповідного фінансового забезпечення, яке можливо реалізувати шляхом формування і наповнення доходів місцевого бюджету.

Погоджуємося з Кузьменко О.А., який вважає, що однією з проблем органів місцевого самоврядування є недостатній обсяг доходної частини місцевих бюджетів та високий рівень дотаційності місцевих бюджетів [1, с. 74].

На сьогодні найважливішим чинником успіху об'єднаної громади є фінансова децентралізація, яка успішно впроваджена і належно спрацювала для багатьох громад з різних регіонів України. Результатом є будівництво доріг і дитячих закладів, реконструкція шкіл, облаштування місць дозвілля і відпочинку. Нагальною необхідністю є підкріплення автономії органів місцевого самоврядування відповідними повноваженнями щодо стягнення податків і зборів на власній території задля розвитку.

До компетенції органів місцевого самоврядування належить встановлення ставок податків і зборів в межах, які визначені Податковим кодексом України, що дає реальні можливості для впливу на обсяг надходження податкових платежів для формування бюджету місцевого самоврядування, який буде слугувати джерелом соціально-економічного розвитку територій.

Тому пріоритетним є формування дохідної частини бюджету громад за рахунок таких джерел, що дають надходження стабільно та фінансово значимі. Одним з таких джерел є податок на нерухоме майно, який у повній мірі зараховується до місцевого бюджету. Привабливість цього податку, як засобу, що покликаний задовільнити потреби місцевої влади щодо наповнення бюджету зумовлена наступними чинниками.

1. Досвід зарубіжних країн вказує на те, що база оподаткування податком на нерухоме майно є стабільною. Це унеможливує ухиляння від сплати такого податку.

2. Послугами, які будуть фінансуватись за рахунок податку будуть користуватись саме власники нерухомого майна. Тут прослідковується прямий зв'язок між платниками і тими, хто одержить користь.

3. Варіативність встановлення бази оподаткування на нерухоме майно дасть можливість обмежити тягар податку на малозабезпечених членів громади задля дотримання принципів платоспроможності і справедливості.

4. Податок на нерухоме майно відносно стабільний незважаючи на коливання економічних циклів.

5. За правильної побудови адміністрування такого податку буде суттєво меншим за надходження. Для цього потрібно встановити чіткі інституційні вимоги до його запровадження.

Як традиційний об'єкт оподаткування податок на нерухоме майно у вигляді податку з володіння впроваджувався з XVIII століття і є одним з найдавніших видів податків, які відомі фінансовій науці. Нерухоме майно як власність завжди вважалось проявом багатства. Об'єкт оподаткування чітко визначається і має характерні особливості, що забезпечують безперешкодний доступ контролюючих органів, а саме: постійне місце розташування, тривалість існування, легке встановлення власника.

На сьогодні податок на нерухоме майно справляється у 130 країнах світу, хоча значення його при формуванні і наповненні бюджету дещо різняться. Вперше про запровадження цього податку в Україні говорили ще з початку 90-х років. І тільки у 2014 році Законом України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», який набрав чинності з 01 січня 2015 року, в Україні було введено податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Досвід розвинених країн світу показує, що при належному підході, податок на нерухоме майно є однією із вагомих статей доходів бюджету. Зокрема, у місцеві бюджети Канади цей податок забезпечує до 80% надходжень, у Сполучених Штатах Америки – від 10% до 70% залежно від штату. За даними Світового банку у країнах з економікою, що розвивається, податок на нерухоме майно складає від 40% до 80% надходжень до місцевих бюджетів.

Отже, міцність бюджетів місцевих громад визначається надійністю та стабільністю системи оподаткування, що у свою чергу зумовлює добробут жителів територій. Система податків, за рахунок яких формується бюджет громади – це інструмент стимулювання підприємницької та ділової активності, а також інструмент планування та прогнозування економічного розвитку території. За допомогою податкової системи місцевого рівня здійснюється вплив органів місцевого самоврядування як на економічну діяльність суб'єктів господарювання, так і на якість життя у громаді. Створення ефективної системи

місцевого оподаткування потребує врахування досвіду, набутого з цього питання розвинутими країнами світу. Одним із основних місцевих податків для наповнення бюджету є податок на нерухоме майно.

Список використаної літератури

1. Кузьменко О. А. Державна політика у сфері регулювання міжбюджетних відносин. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2018. № 1. С. 71–77.
2. Пальчук В. Місцеві бюджети в умовах фінансової децентралізації. Україна: події, факти, коментарі. 2017. № 6. С. 41–51. URL: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2017/ukr6.pdf>.
3. Пономаренко Є.Б. Реформування організації та реалізації бюджетного процесу: основні напрями, проблеми та шляхи їх вирішення. *Вісник ЖДТУ*. 2015. №4 (74). С. 185-191.

Наконечна В.М.

студентка

Рудник В.І.

викладачка-методистка,

викладачка спеціальних економічних дисциплін,

ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП

України»

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Сьогодні у сучасному суспільстві найціннішим глобальним ресурсом є інформація. Інформованість - є ключовою ланкою для прийняття виважених управлінських рішень, які, своєю чергою, повинні забезпечувати конкурентоспроможність суб'єктів господарювання. Тому, підготовка та реалізація

ефективних управлінських рішень повинна базуватися на плануванні, контролі та аналізі з метою виявлення поточних та стратегічних проблем розвитку підприємства. Зважаючи на це, удосконалювати систему управління необхідно не лише удосконалюючи основні її функції, а, в першу чергу, покращуючи інформаційне забезпечення.

У Законі України «Про інформацію» зазначено: «Одним із найпоширеніших підвидів документованої інформації, який надає не лише кількісну, але й вартісну характеристику масових явищ і процесів, що відбуваються в економічній сфері життя суспільства є економічна інформація» [1]. Важливою складовою економічної інформації підприємства є облікова інформація. Чинне законодавство трактує термін “облікова інформація” з урахуванням розуміння терміну “інформація”, який реалізується через поняття “статистична інформація” [1].

Серед науковців розглядається і найбільш поширеним є поняття «облікова інформація». Дослідженнями суті цього поняття з врахуванням мікроекономічних концепцій, а також ролі, значення і використання облікової інформації при прийнятті управлінських рішень у своїх працях займались видатні вітчизняні вчені: В.Г Швець, Ф.Ф.Бутинець, В.В.Сопко, С.Ф.Голов, Н.М.Лисенко.

На сьогодні сформований досить широкий спектр точок зору науковців ролі та значення облікової інформації в управлінні підприємством.

Погоджуємось з думкою С.В Івахненкова, який вказує на те, що ядром економічної інформації є облікова інформація, оскільки вона повна, точна, усебічна, достовірна, більш оперативна ніж будь-яка інша. Вона моделює як зв'язки підприємства з навколишнім середовищем, так і його внутрішню структуру, дає можливість розподіляти права виконавців та їхню відповідальність за економічну ефективність [2].

Одними з головних принципів, яким має відповідати облікова інформація є: багаторазовість використання; цілеспрямованість – відповідність визначеним завданням; аналітичність – здатність продукувати не тільки зафіксовані дані в документах, але й розрахункові, додаткові, підсумкові.

Загальновідомим є те, що облікова інформація після її створення реєструється, накопичується, узагальнюється та зберігається у середовищі

бухгалтерського обліку і зображає специфічний аспект бачення господарської діяльності підприємства, створюючи юридичну, обґрунтовану і достовірну базу для управління. За визначенням Американської асоціації бухгалтерів, "бухгалтерський облік – це процес ідентифікації інформації, вимірювання та оцінки показників і представлення даних користувачам для опрацювання, обґрунтування та прийняття управлінських рішень" [3].

Облікова інформація повинна відповідати певним вимогам, оскільки вона є основним джерелом для прийняття управлінських рішень. Найголовнішою перевагою облікової інформації є те, що вона виконує наступні вимоги: тимчасовість, якість і кількість. Саме вони визначають важливість бухгалтерського обліку для інформаційного забезпечення системи управління. Тимчасовість облікової інформації полягає в тому, що збирання інформації відбувається регулярно у строки бухгалтерської та статистичної звітності, або епізодично у разі потреби. Від якості залежить позитивний результат майбутніх рішень керівництва. Кількість визначає той обсяг облікової інформації, який дає змогу зробити певні висновки або прийняти правильне рішення.

Отже, беззаперечно облікова інформація займає ключове місце у системі управління підприємством. Використання та аналіз облікової інформації, що формується у системі бухгалтерського обліку є одним з головних джерел для прийняття виважених управлінських рішень. Роль і значення облікової інформації як основи інформаційного забезпечення управління невідмінно зростають в контексті економічного розвитку суб'єктів господарювання.

Література

1. Про інформацію: Закон України від 13.11. 1992 року № 2658-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>.
2. Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту: навч. посібн. К, Знання – Прес, 2003. 349 с.
3. Реслер М.В. Значення обліково-аналітичної інформації в управлінні підприємством. *Науковий вісник Ужгородського університету: Серія: Економіка*. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2012. Вип. 3 (37). С. 146-148.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Кізима С.М., відділення економіки та прикладної екології, спеціальність «Облік і оподаткування», III курс ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»
Науковий керівник – викладач **Рудник В.І.**

Сучасні вимоги до ведення господарської діяльності передбачають ефективне використання не тільки матеріальних, фінансових і трудових ресурсів, але й інтелектуальних, до яких відносяться нематеріальні активи. Це активи у яких відсутня матеріальна форма, що суттєво ускладнює їх облік. У більшості сільськогосподарських підприємств частка нематеріальних активів в загальній структурі активів досить незначна. У більшості випадків – це програмне забезпечення, а саме, комп'ютерні програми для ведення бухгалтерського обліку.

Економіку двадцять першого століття ще називають економікою знань або інформаційною економікою, що визначає важливу роль нематеріальних активів у розвитку бізнесу, а це у свою чергу призводить до необхідності у визначенні основних понять нематеріальних активів як об'єкту бухгалтерського обліку та правил і процедур при відображенні операцій з нематеріальними активами у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності [3].

На сьогодні питання принципів побудови і методики обліку нематеріальних активів досить актуальні і є об'єктом вивчення багатьох провідних вітчизняних та зарубіжних науковців. Однак, «у більшості робіт в неповній мірі дається критичний аналіз існуючих теоретико-методологічних основ і практичної багатоаспектності обліку даного виду активів, недостатня увага приділяється питанням вдосконалення оцінки нематеріальних активів» [2].

Основним документом, який регламентує ведення обліку та відображення у фінансовій звітності нематеріальних активів є Положення (стандарт)

бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», згідно якого нематеріальним активом є „немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований” [4]. До складу нематеріальних активів може бути віднесений актив, який підприємство утримує в термін більше одного року (або одного операційного циклу) для одержання в майбутньому економічних вигод. Також, характерною ознакою цього виду активів є можливість їх ідентифікації.

Певні труднощі у практичному бухгалтерському обліку викликає те, що порядок ідентифікації нематеріальних активів не визначений в нормативних документах або методичних рекомендаціях.

Особливість нематеріальних активів визначає і особливості визнання їх активами. Залишається дискусійним і таким, що потребує подальших досліджень питання: спочатку визнавати сам нематеріальний актив як об'єкт обліку, чи спочатку визначати, що нематеріальний актив визнається активом, а потім відбувається його ідентифікація, як об'єкта обліку, чи навпаки?

Вивчення та аналіз економічної літератури дають змогу встановити, що вчені-економісти велику увагу приділяють класифікації нематеріальних активів. Зокрема Сизоненко О.В. пропонує удосконалення однорідних груп нематеріальних активів, що дасть змогу на практиці зробити більш раціональним синтетичний і аналітичний облік. Також, уваги заслуговують пропозиції Тарасової І., яка пропонує не включати права користування надрами до складу нематеріальних активів. Це пояснюється тим, що ресурси по своїй природі – це матеріальний об'єкт, а право їх використання – це лише наданий дозвіл відповідними органами державної влади, який не може сам по собі бути використаним для отримання економічних вигод в управлінні матеріально-технічним постачанням, виробництвом та іншою діяльністю [5].

Для достовірного відображення у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій з нематеріальними активами важливе значення має вид діяльності підприємства, до якого відносяться ці операції. Як правило, операції з нематеріальними активами відносяться до інвестиційної діяльності. Подмешальська Ю.В. вказує на розбіжності відображення нематеріальних активів у Звіті про фінансові результати та Звіті про рух грошових коштів: « у

Звіті про фінансові результати – це «інша діяльність», а у Звіті про рух грошових коштів – це «інвестиційна діяльність». Це означає, що одна й та сама операція з нематеріальними активами у Звіті про фінансові результати відноситься до «іншої діяльності», а у Звіті про рух грошових коштів до «інвестиційної діяльності» [3].

Проблемні питання організації обліку нематеріальних активів впливають на достовірність бухгалтерської інформації про стан активів підприємства, що у свою чергу впливає на прийняття управлінських рішень.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Банасько Т.М. Проблеми та перспективи дослідження нематеріальних активів в Україні. *Економіст*. 2014. № 2. С. 30—33.
2. Голеско І.О. Проблеми оцінки нематеріальних активів. *Управління розвитком. Збірник наукових праць ХНЕУ*. 2018, № 2. URL: https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/11/UR_02_2018.pdf.
3. Подмешальська Ю.В. Облік нематеріальних активів. *Ефективна економіка*. 2018. №1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2018/77.pdf.
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 "Нематеріальні активи": Наказ Міністерства фінансів України №242 від 18.10.1999р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>.
5. Тарасова І. Пропозиції щодо вдосконалення класифікації нематеріальних активів у Плані рахунків та П(С)БО 8 „Нематеріальні активи”. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2004. №4. С.38-41.

Інтеграційний розвиток бухгалтерського обліку в Україні

Заворотна Н.Ю., студентка ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний коледж»

Науковий керівник: Рудник В.І., викладачка спеціальних економічних дисциплін ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний коледж»

Анотація. Розглянуто тенденції розвитку бухгалтерського обліку в Україні на сучасному етапі інтеграції економіки у світовий економічний простір.

Ключові слова. Інтеграція, бухгалтерський облік, реформування, міжнародні стандарти фінансової звітності, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку.

Вступ. Для країн, які орієнтуються на ринкову економіку, зацікавлені у надходженні іноземного капіталу та прагнуть інтегруватись у міжнародні ринки особливої ваги набуває проблема аналізу сучасного стану системи норм, правил, принципів і засобів подання бухгалтерської інформації, яка була б зрозуміла іноземним інвесторам і кредиторам. Для своєчасного і адекватного перетворення національних облікових систем необхідно володіти інформацією про специфіку, подібності та відмінності, особливості функціонування облікових принципів різних країн.

Проведення аналізу та акумуляція досвіду економічно розвинених країн в галузі методології облікових процедур є відправною точкою для успішного вирішення завдань прогнозування та стратегічного планування розвитку власної системи обліку[4].

Застосування у вітчизняній практиці узагальненого досвіду з адаптації національної облікової системи відповідно міжнародних стандартів бухгалтерського і податкового обліку зумовлює актуальність статті.

Дослідженням проблем формування, розвитку і взаємного впливу різних систем бухгалтерського обліку присвячені роботи вітчизняних авторів: М.Т. Білухи, Ф.Ф. Бутинця, В.А. Гавриленка, М.Р. Лучка та ін. Серед зарубіжних науковців цій проблематиці приділяли увагу у своїх напрацюваннях О. Амант, Дж. Блейк, Е.С. Хендриксен, Дж. Фостер, Б. та ін.

Виклад основного матеріалу. Актуальними завжди були і є питання розвитку бухгалтерського обліку відповідно до сучасних умов та перспективний розвиток економіки країни. Україна потребує прориву наукової думки в означеному напрямку Облік надзвичайно важливий для управління господарством. В його основу мають бути покладені функції:

інформаційна, контрольна та аналітична. Вагомим аспектом також є вимоги, які ставлять до бухгалтерського обліку внутрішні та зовнішні користувачі облікової інформації.

Облікові системи (стосовно конкретних правил і процедур ведення бухгалтерського обліку і складання звітності) історично формувались в країнах чи групах країн під впливом національних особливостей їхнього економічного і політичного розвитку. Проте інтернаціоналізація господарського життя, з одного боку, та його ринкова уніфікація, з іншого, обумовили необхідність міжнародної стандартизації обліку як основи інформаційного ділового взаєморозуміння і ефективного господарювання [2].

У цілому приведення національних систем обліку і звітності до вимог міжнародних стандартів – це шлях до інтернаціоналізації обліку і його гармонізації, підвищення якості облікової інформації та довіри до неї з боку різних користувачів [3]. Реформування бухгалтерського обліку – складний процес, що потребує кропіткої роботи науковців, законодавців, практиків. Першочергову увагу необхідно надати науковому обґрунтуванню та окресленню концепції реформування. Наступним кроком буде узаконення на вищому державному рівні даної концепції на основі наукових обґрунтованих положень.

Проблемні питання розвитку бухгалтерського обліку постійно в центрі досліджень багатьох науковців. Кожен з них має особисту думку щодо перспектив розвитку напрямів регламентації та реформування бухгалтерського обліку. Зокрема, Ф. Бутинець вважає, що “за тривалий час псевдореформ обліку Україна практично втратила колишній бухгалтерський облік, кадри, які розуміли значення і роль теорії та практики обліку, його сутність і функції в частині збереження майна власника, надання інформації для управління, правильності обчислення фінансового результату діяльності” [1, с. 111].

В. Моссаковський і Т. Кононенко відзначають: „На нашу думку, настав період, коли слід проаналізувати сучасний стан обліку, уточнити організаційні та методологічні аспекти функціонування існуючої облікової системи в

Україні та в інших країнах, визначити досягнення та розробити шляхи поліпшення та напрями подальшого вдосконалення інформаційного забезпечення управління економікою України та його окремих ланок” [5, с. 8].

На думку С. Голова, передумовою подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні є:

– перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням ускладнення управління, зростання ролі інтелектуального капіталу як ключового чинника конкурентоспроможності, сучасних інформаційних технологій, тобто вивчення сучасних теорій, перегляд предмета й методу бухгалтерського обліку;

– диференціація вимог до фінансової звітності. Так, суб’єкти господарської діяльності повинні застосовувати єдині принципи оцінки та розкриття інформації, але обсяг інформації визначається винятково потребами користувачів;

– реуніфікація обліку та звітності, що передбачає відмову від жорстких форм фінансової звітності з обов’язковими кодами рядків і збереження лише загальної структури фінансових звітів і мінімальних вимог до розкриття інформації тощо;

– безперервна професійна освіта, сертифікація бухгалтерів, що сприяє зростанню кваліфікації бухгалтерів і престижу професії, зниженню ризику для учасників фондового ринку і фінансових інститутів, гармонізації української системи професійної підготовки бухгалтерів з міжнародними стандартами, підвищенню ефективності системи корпоративного управління, посиленню контролю за дотриманням норм професійної етики бухгалтерів і аудиторів;

– активна позиція бухгалтерської спільноти, а саме професійних організацій бухгалтерів і аудиторів, засобів масової інформації, зокрема професійних видань з бухгалтерського обліку; – формування сучасної парадигми обліку та звітності, метою якої є створення інформаційної інфраструктури, адекватної вимогам ринкової економіки в інтересах усіх членів суспільства [2].

В загальному інтеграція, стандартизація обліку, його уніфікація є закономірними і безповоротними явищами, позаяк є вимогами реалій сьогодення. Питання в тому, як саме ці процеси адаптуються в національному масштабі, якими наслідками супроводжуються і наскільки продуманими є шляхи і методи їх реалізації.

Україна ще досить невпевнено крокує на шляху інтеграції у світову економіку, проте має усі передумови стати повноцінним членом міжнародного економічного простору. Такими передумовами є:

– уточнення та дотримання в умовах активного розвитку різноманітних облікових систем концептуальних основ і методологічної бази бухгалтерського обліку;

– уніфікація методики визначення даних бухгалтерського обліку та показників фінансової звітності, термінології бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародної практики стандартизації;

– гармонізація на основі міжнародних стандартів фінансової звітності та з урахуванням вітчизняних потреб і можливостей методики обліку підприємницької та непідприємницької діяльності (підприємств, фінансових установ, органів державного сектора);

– безперервна професійна освіта, реалізація програми сертифікації бухгалтерів та аудиторів із забезпеченням прийнятних для широкого загалу умов та належного рівня оцінювання.

Також, важливим напрямком удосконалення системи обліку в Україні має стати підвищення рівня інформативності, оперативності та надійності, а також усунення невідповідностей діючої системи бухгалтерського обліку вимогам користувачів.

Висновки. Отже, удосконалення бухгалтерського обліку в Україні зумовлене багатьма зовнішніми і внутрішніми факторами, зокрема розвитком євроінтеграційних процесів в Україні, розвитком міжнародного співробітництва. Подальший розвиток теорії бухгалтерського обліку пов'язаний з інтеграцією всіх підсистем і видів обліку в єдину інформаційну систему. Звичайно, загальноприйняті в бухгалтерському обліку постулати за своєю суттю не є

догматичними і вони можуть змінюватися. Однак, на наше переконання, такі зміни мають бути науково обґрунтованими і враховувати як специфіку розвитку національної економіки, так і ментальність країни та бухгалтерів-практиків.

Література

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік в Україні. Міфологія. Житомир, 2010. 524 с.

2. Голов С. Ретроспективний погляд на реформування бухгалтерського обліку в Україні. Антиміфологія. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2016. №2. с. 3-13.

3. Гуцайлюк З. Сучасні проблеми розвитку теорії бухгалтерського обліку. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2015. №2 С.14-19.

4. Малюга Н.М. Бухгалтерський облік в Україні: теорія й методологія, перспективи розвитку: монографія. Житомир, 2012. 548 с.

5. Моссаковський В., Кононенко Т. Концепція обліку в Україні. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2012. №11. с.8-13.